

tilraade at stemme for en saadan Bevilling. Der er dernæst en Bevilling paa 20,000 Kr. at fordele over 5 Aar med 4000 Kr. om Aaret til at lette Anskaffelsen af et Kirkeleksikon. Der kan fra mange Sider siges, at det vilde være ønskeligt at faa Penge til at købe et saadant Leksikon for, men paa den anden Side er det meget tvivlsomt, om Præsterne ikke ere saaledes stillede, at de have Raad til at købe et saadant Leksikon uden at faa Statstilskud dertil. Jeg kan ikke anbefale dette Forslag. Der er adskillige andre Forslag end dem, jeg allerede har peget paa, som kunde omtales paa samme Maade, navnlig Bevillinger til personlige Understøttelser og til Forfattere og Forfatterinder.

Jeg skal dernæst gøre nogle almindelige Bemærkninger med Hensyn til adskillige Udtalelser, som ere fremkomne her i de sidste Dage, og da navnlig for saa vidt de have været knyttede til Skattelovene. Der er ogsaa i Dag kommet en Udtalelse fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), idet han fandt det underligt, at det ærede Medlem for Langeland (Guldbranden) forleden havde ment, at Skattelovene og Lønningsforhøjelser og ny Lønningslove have noget med hinanden at gøre. Det vilde han protestere imod. Jeg kan meget vel forstaa, at det ærede Medlem for Langeland mener, at de Ting have nogen Forbindelse med hinanden. Jeg synes, det ligger meget nær, thi man maa huske paa, at der stilles stadig Krav til Lovgivningsmagten om Penge baade her og der, men paa den anden Side stilles der ogsaa Krav fra Landbruget om Lettelse af dets Skattebyrde og en anden Skattebasis, og jeg vil dog spørge, om det vilde se godt ud, hvis denne Samling skulde ende med, at der ingen Skattelove kom, men en Række Lønningslove. Jeg tror ikke, det vilde blive modtaget med Glæde ude i den store Landbobefolkning, men at man tværtimod vilde sige, at man her ikke havde varetaget de Interesser, man var sat til at varetage. Jeg vil ganske vist for mit personlige Vedkommende udtale, at jeg nærer megen Sympati for, at Funktionærerne i forskellige Etater, baade i Jernbane- og Postvæsenet, faa en Forbedring af deres Lønninger, og vi se jo i disse Dage, at Regeringen tænker paa at fremkomme med Forslag om Dyrtidstillæg til Embedsmænd med en Løn af under 2,400 Kr. Ja, det kan maaske ogsaa være, at de gode Medborgere kunne føle, at der er nogen Dyrtid paa forskellige Omraader; men hvis man tror, at man kan

forlange, at vi skulle stemme for saadanne Forslag, uden at de Krav, vi selv fremsætte, ogsaa blive hørte, saa tror jeg virkelig, man tager fejl. Jeg tror sikkert, at man ikke kan vente, at vi kunne gaa med til at stemme for alle disse forskellige Krav fra forskellige Sider, som ellers kunne være meget berettigede, undtagen man faar vore Skatteforhold forandrede og faar dem omlagte paa en anden Basis. Og derfor kan jeg meget vel forstaa, at det ærede Medlem for Langeland (Guldbranden) har udtalt sig saaledes, som han har gjort, og det undrer mig, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) har udtalt sig saaledes, som han gjorde, da han jo dog erkender, at Landbruget er saa haardt trykket, at det er en retfærdig Handling, at man faar andre Skatteforhold, og at Hartkornet bliver lettet. Vi have jo i de senere Aar vedtaget baade Skoleloven, Husmandsloven og forbedrede Lønninger til Toldvæsenet, og det have vi gjort uden at kny og med god Vilje, fordi vi erkendte, at det var retfærdigt; og vi — i alt Fald jeg for mit Vedkommende — ville gerne være med til at forbedre de forskellige Funktionærers Lønninger inden for de forskellige Etater, men paa den anden Side kræver jeg ogsaa for mit Vedkommende, at man tager Hensyn til Landbrugets Krav, og at de blive gennemførte, og at man ikke udskyder dem. Man maa ikke sige, at vi ere smaalige, naar vi ikke ville stemme for de andre Krav, som stilles.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Høegh-Guldberg) udtalte forleden Dag, at Husdyrloven, som nu snart kunde ventes at ville komme til at foreligge til Revision, var meget mere værd end Skattelovene. Jeg forstaaer ikke, at det ærede Medlem kan udtale sig saaledes, eftersom han jo dog arbejder saa meget i Landbrugets Tjeneste og — synes jeg — staaer Landbruget saa nær og altid ellers udtaler sig med stor Sympati om Landbrugets Krav. Han sagde alligevel, at Skattelovene kun gik ud paa at tage fra den ene Lomme og flytte over i den anden. Jeg tænkte paa, at jeg gerne vilde komme til at skylde denne Mand nogle Penge, for saa vilde jeg sige til ham: „Det har jo intet at sige, enten de Penge ligge i min eller din Lomme“. Men det er jo Grunden til Landbrugets Krav om Forandring i vore Skatteforhold, at de Skatter og Afgifter, som have været betalte i mange Aar, hvile paa uretfærdig Maade, og at en retfærdigere Fordeling bør opnaas. Jeg vil derfor til Slut udtale det